

reeking, noisome, putrid, smelly» – в українській мові еквівалентом буде лише прикметник «смердючий».

Також спостерігаємо це порівнявши лексико-семантичне вираження запаху словоформами англійської та української мов: *smell* – *запах, нюх, амбре*; *odor* – *запах, аромат, пахощі, душок*; *scent* – *запах, нюх, слід, чуття, духи, амбре*; *perfume* – *духи, аромат, пахощі, запах*.

Отже, зіставивши лексикографічну особливість семантичного простору двох не подібних одна до одної мов – української та англійської, висновуємо, що дослідження ЛСП – це складно організована мікросистема (термін А. П. Клименко), що відображає особливе сприйняття дійсності представниками українського і британського народів. Слова, в значенні яких відображена сема «запах», – це невелика в кількісному відношенні група, ймовірно тому, що властивості об'єкта, які сприймаються нюхом, не такі значущі для людини, як інші властивості, зокрема зорові і слухові.

*Науковий керівник: Раті А.О.,
канд. філол. наук, ст. викладач*

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРУ У СВІТІ ВИСОКИХ ТЕХНОЛОГІЙ

УДК 159.9.019.4:791.43-21 (043.2)

Базилевич Д.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ОСОБЛИВОСТІ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ, ЩО ЗАХОПЛЮЮТЬСЯ ПЕРЕГЛЯДОМ ФІЛЬМІВ ЖАХІВ

Актуальність теми дослідження визначається тим, що в останні роки збільшилася кількість злочинів, які скоєні молоддю, збільшилася кількість групових бійок, які носять жорстокий характер. Крім цього, в певній частині молоді спостерігається поглиблення агресії в бік зростання жорстокості, цинізму, збільшення числа злочинів, які скоюються під впливом ситуативних імпульсивних поведінкових реакцій і характеризуються неадекватністю приводу і міри заподіяної жертві шкоди.

Існують різні точки зору психологів на демонстрацію агресії у засобах масової інформації та вплив цієї демонстрації на споживачів. З одного боку, згідно з ідеями теорії соціального научіння, сцени агресії можуть викликати бажання повторити агресивні дії у реальному житті. З іншого боку, існує точка зору, що споглядання сцен агресії на екрані (а більшою мірою навіть переживання агресії під час гри у комп'ютерні ігри) виконує роль альтернативного простору для викиду агресії.

Агресія та насилля в кінематографі може слугувати одним із чинників формування девіантної поведінки підлітків, яка вважається аморальною та може загрожувати міжособистісним відносинам. Саме тому, своєчасне відреагування та корекція агресивної поведінки може стати профілактикою розповсюдження злочинності.

Фільми жаху містять багато сцен кровавих вбивств, містичних та надприродних сюжетів, які так впадають підлітків. Підліток, який захоплюється переглядом такого жанру може стати менш чутливим до чужого болю, стати більш цинічним, жорстоким і агресивним. Негативні наслідки тривалого перегляду фільмів жаху є очевидними. Окрім зміни емоційної та когнітивної складової, такі фільми відволікають від навчання та загальмовують не лише інтелектуальний розвиток, а й фізичний. Однак повністю уникати фільмів жаху не можна. Підліток мусить вміти аналізувати отриману інформацію з телебачення та вчитися її фільтрувати, розподіляти на позитивну та деструктивну. Також перегляд жахів може допомогти в подоланні фобій, коли підліток може побачити об'єкт свого страху зі сторони та подолати свою тривогу та страх. Психолог Девід Радд допомагає своїм пацієнтам позбавитися від фобій саме за допомогою фільмів жаху. За основу своєї практики вчений бере таку теоретичну основу: «при регулярному впливі на психіку людини чогось, що вселяє почуття страху (фільми, книги), людина починає звикати і з рештою перестає відчувати негативні почуття». В своїй праці «Молодь та кінематограф: маніпулювання свідомістю» Н. П. Романова та М. В. Скрипкарь відмічають, що саме фільми жахів здатні зняти психічну напругу, тим самим виконуючи функцію стимулятора нервової системи. Звідси випливає висновок, що фільми жаху можуть допомогти подолати свої власні страхи та фобії.

Не дивлячись на це, проблема агресивності мало вивчена теоретично. Агресивність формується переважно у процесі ранньої соціалізації у дитячому та підлітковому віці, і саме цей вік є найсприятливішим для профілактики та корекції агресивності.

*Науковий керівник: Злагодух В.В.,
ст. викладач*